

بررسی اکولوژی پایدار در فضاهای اجتماعی با توجه به ایجاد آسایش حرارتی در فضا

احسان اله طاهریان^{۱*}، علی بهنام والا^۲، هادی محمودی نژاد^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر (Ehsantaherian415@yahoo.com)

۲- دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر، گروه معماری، مهدیشهر، ایران (a.behnamvala@srbiau.ac.ir)

۳- دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر، مدیر گروه معماری، مهدیشهر، ایران (Hadi-urban@yahoo.com)

چکیده

امروزه فضاهای جمعی برای رشد و تعالی جوامع بشری ساخته می‌شوند، این فضاها نیازمند توجه خاصی از طرح‌های پایدار معماری هستند، چرا که مسئله مهم در کالبد‌های جمعی و بزرگ تهویه هوا و آسایش حرارتی است. فضاهای باز و نیمه باز و تلفیق آن‌ها با درون ساختمان می‌تواند راه حلی ابتدایی برای تهویه هوا باشد اما در عصر حاضر برقراری تعادل اکولوژیکی و ایجاد فضاهایی نیمه باز و باز به عنوان بخش زنده و حیاتی فضاهای جمعی می‌باشد. بنابراین رویکرد پژوهش حاضر تأکید بر جنبه‌های اکولوژیک فضای باز و نیمه باز در کالبد‌های بسته جمعی دارد تا در حیطه معماری پایدار به یک عرصه آسایش حرارتی برسد. این پژوهش با هدف ارزیابی عوامل اکولوژیکی مؤثر در فضاهای باز فضاهای جمعی، تلاش کرده تا نقاط ضعف و قوت آن‌ها را شناسایی کند و راهکارهایی مؤثر را برای بهسازی آن‌ها ارائه دهد. روش تحقیق به صورت توصیفی - تحلیلی در مرحله اول و در نتیجه‌گیری به صورت استنباطی - اثباتی بر اساس نمونه‌های موردی موفق در زمینه اکولوژی فضاهای باز و نیمه باز در کالبد جمعی مطرح شده است. بدین منظور پس از بررسی محیط کالبدی و عوامل مؤثر در ارتقا اکولوژیک فضای باز؛ معیارها و شاخص‌های آسایش حرارتی (فاکتورهای محیطی: دما، نوع آب و هوا، رطوبت و...) ایجاد و چگونگی درک آن توسط افراد حاضر در کالبد به سنجش و ماهیت رسیدن به آسایش حرارتی در فضاهای جمعی دست خواهد یافت.

واژه‌های کلیدی: فضاهای جمعی، پایداری، اکولوژی، فضاهای باز